

Els boscos de David Mamet

Direcció de Julio Manrique

Una producció de la Sala Beckett, Julio Manrique i La Troca

Barcelona, del 13 de setembre al 8 d'octubre de 2006

Sala Beckett

Fitxa artística

Traducció	Cristina Genebat
Direcció	Julio Manrique
Repartiment:	Marc Rodríguez Cristina Genebat
Escenografia	Lluc Castells
Construcció escenografia	Castells Planas
Ajudant escenografia	Irene Garcia
Il·luminació	Jaume Ventura
Espai sonor	Daniel Aznar
Vestuari	Mireia Aixelà
Ajudant de direcció i producció	Xavier Ricart
Producció executiva	La Troca Promocions Artístiques
Una producció de	Julio Manrique, Sala Beckett i La Troca
Amb el suport de	Insitut Català de les Indústries i la Diputació de Girona
Amb la col·laboració de	Bitó Produccions
Durada de l'espectacle	1 hora
Estrena	Dimecres 13/09/06
Funcions	Del 13/09/06 al 08/10/06 De dimecres a dissabtes a les 22h Diumenges a les 19h
Preu	12 euros

Sinopsi

Un home i una dona deixen la ciutat per passar un cap de setmana a la casa de vacances d'ell, enmig d'un bosc al costat d'un llac. En Nick i la Ruth, en la serenitat del crepuscle, viuen l'inici d'un idil·li. Però la quietud inicial deixa lloc ben aviat a l'emergència d'antagonismes, de tensions, de pors: la fricció entre un desig desesperat de contacte i la dificultat de deixar-se anar acaba amb una explosió de violència física i psicològica, a través de la qual veiem la por, que tenim tots, de perdre'ns a nosaltres mateixos. Al final, sota la llum freda de l'albada, s'insinua una reconciliació, una treva no gens fàcil.

Amb **Els boscos**, David Mamet va escriure un drama poètic sobre l'heterosexualitat que explora la dificultat de la relació home-dona; una tragèdia clàssica inspirada, no obstant tot plegat, en una substancial fe en la naturalesa humana.

L'obra

Els boscos (*The woods*, 1977) és un dels textos dels quals l'autor se sent més orgullós. No s'ha representat mai en català, i la traducció que presentem per a aquest muntatge és inèdita.

L'última representació s'ha fet el 2005 al The Athenaeum Theatre, Chicago.

Presentació

Julio Manrique

The Woods em sembla una obra insòlita de David Mamet. Fascinant i pertorbadora. Una lírica i obscura tragèdia sobre l'heterosexualitat. Sobre la urgent, irrenunciable necessitat d'encontre entre un home i una dona.

Em sembla, també, una partitura extraordinàriament inspirada, delicada i precisa. Malgrat tractar-se d'una de les seves obres menys difoses, el mateix autor afirma sense pudor que la troba “meravellosament escrita”. Hi estic d'acord.

Una traducció acurada, dos bons actors i un director dispost a “limitar-se” a posar en escena aquest llarg diàleg “meravellosament escrit” que és **Els Boscors** d'una forma simple, intel·ligible i honesta. Aquesta és la nostra proposta.

L'autor diu que aquesta obra es mou dins el terreny del somni, el símbol i el mite. L'acció transcorre al porxo d'una cabana enmig del bosc. Aquest és un paisatge recurrent als contes tradicionals; l'escenari on els nens es perden i perden la innocència.

En llegir **Els Boscors** per primera vegada vaig tenir la impressió d'haver llegit un conte. Un conte fosc, profund, malalt. Aquesta impressió perdura i d'ella se'n desprendre la concepció dels espais escènic i sonor, tractant de crear una atmosfera, una qualitat de relació amb el públic íntima, subtil i alhora inquietant. El tipus de clima que es creava quan ens explicàvem històries a la vora del foc, lluny de casa. Històries de por. O quan el pare ens explicava el darrer conte abans de fer “clic” i submergir-nos inevitablement en la foscor.

La trama de l'obra és mínima. La veritable peripècia té lloc a l'interior dels personatges. L'espectacularitat, doncs, rau en el detall, en la suma de detalls, sostinguda per una textualitat alhora evocadora i generadora d'acció que demana un treball minuciós, precís. Seran els intèrprets, en definitiva, els qui sostindran l'espectacle, els encarregats de fer sonar aquesta exigent partitura i convertir-la en una cosa viva. D'altra banda, tinc la ferma convicció que els autors i els actors han de recuperar el protagonisme en el fet teatral.

Julio Manrique

Penso que **Els boscos** parla, finalment, de l'enorme dificultat que ens suposa, simplement, estar amb "l'altre". Perquè encara, especialment pels homes, les dones són "l'altre". A mi tampoc no em sembla fàcil i estic d'acord amb Mamet quan diu, en una entrevista amb l'estrella de la televisió americana Charlie Rose: "Crec que els homes i les dones es necessiten. Crec que els homes i les dones s'estimen. I crec que corren temps molt frustrants".

David Mamet ha estat sovint acusat de misogin. A mi em sembla que **The Woods**, i altres obres seves, no en tenen res de misògines. Al contrari, **Els Boscos** em sembla un prodigi de sensibilitat, lucidesa i sinceritat. No oblidem, però, per acabar, que el mateix autor d'aquesta tragèdia confessa el següent: "Els autors còmics sempre volem ser autors tràgics". Quedem avisats.

L'autor

David Mamet
(Chicago, Illinois, 1947)

Té una llarga carrera com a autor dramàtic, guionista i director, entre d'altres. Les seves primeres peces evidencien el seu talent pel diàleg i per l'ús del registre col·loquial. El 1974, amb **Sexual Perversity in Chicago**, obté el Jefferson Award, i el 1975 **American Buffalo** el dóna a conèixer internacionalment. **Life in the Theatre** (1977) i **The Water Engine** (1977) consoliden la seva trajectòria en el món del teatre i de la ràdio. Com a director de cinema debuta amb **The House of Games** (1985). El 1984 obté el premi Pulitzer de teatre amb **Glengarry Glen Ross**, una sàtira sobre el negoci immobiliari que portarà al cinema el 1992. El mateix any estrena **Oleanna**, amb la qual obté l'èxit internacional. En els darrers deu anys, la seva activitat teatral i cinematogràfica ha estat constant. En destaquen les adaptacions per al cinema d'**American Buffalo** (1996), **The Spanish Prisoner** (1997) i **The Winslow Boy** (1999), de Terence Rattigan, i els films **Ronin** (1998), **State and Main** (2000), **Heist** (2001) i **Spartan** (2004). Aquest any s'estrenaran els films **Whistle** i **Joan of Bark: The Dog that Saved France** i la sèrie de televisió **The Unit**, de la qual és productor.

El director

Julio Manrique

TEATRE, com a autor i director:

El miedo i la música, Festival Internacional de Teatre de Sitges 2004.

TEATRE, com a actor:

Arbusth, de Paco Zarzoso, dir. Àlex Rigola, Teatre Lliure, 2006.

Salamandra, de J.M.Benet i Jornet, dir. Toni Casares, TNC, 2005.

El Pes de la Palla, de Terenci Moix, dir. Xavier Albertí, Teatre Romea, 2004.

El virus, de Richard Strand, dir. David Selvas, Sala Muntaner, 2003.

Romeu i Julieta, de William Shakespeare, dir. Josep Maria Mestres, Teatre Lliure, 2001.

Juli Cèsar, de William Shakespeare, dir. Àlex Rigola, Teatre Lliure, 2002.

Far Away, de Caril Churchill, dir. Peter Brook, Théâtre des Bouffes du Nord, 2001.

Terra Baixa, d'Àngel Guimerà, dir. Ferran Madico, Teatre Nacional, 2000.

Titus Andrònic, de William Shakespeare, dir. Àlex Rigola, Teatre Zorrilla, 1999.

Ànsia, de Sarah Kane, dir. Xavier Albertí, Sala Muntaner, 1999.

Fashion, Feeling, Music, dir. J.Mestres, Teatre Lliure, 1998.

Mesura per Mesura, de William Shakespeare, dir. Calixte Bieito, Teatre Nacional, 1998.

Perifèria Koltès, de B.M. Koltès, dir. Rafel Duran, Sala Beckett, 1997.

Así que pasen cinco años, de Federico García Lorca, dir. Joan Ollé, Festival Grec, Teatre Grec, 1997.

Salvats, d'Edward Bond, dir. J.M.Mestres, Teatre Lliure, 1996.

Bunyols de Quaresma, de Mercedes Abad, dir. Pep Antón Gómez, Teatre Malic, 1996.

Clowns, de Monti i Cia., dir. J.M.Mestres, Festival Grec, Teatre Lliure, 1995.

Macbeth, de William Shakespeare, dir. Tamzin Townsend, Artenbrut, 1995.

L'alfabet de l'aigua, Dir.Rafel Duran, Festival Grec, Mercat de les flors, 1995.

Enemic de classe, de Nigel Williams, dir.J.M.Mestres, SAT i Teatre Lliure, 1994.

Sala Beckett

Actors

Cristina Genebat

Llicenciada en Traducció/Interpretació per la Universitat Pompeu Fabra de Barcelona.

Llicenciada en Art Dramàtic per l'Institut del Teatre de Barcelona.

Darrers treballs en teatre:

La nit àrab, de Roland Schimmelpfennig. Dir. Toni Casares. Sala Beckett.

Salamandra de Josep Maria Benet i Jornet. Dir. Toni Casares. TNC.

Tape de Stephen Belber. Dir. Marta Angelat. Sala Muntaner.

Corella & Shakespeare. Dir. Ferran Madico. Festival Shakespeare (Santa Susanna).

Juli Cèsar de Shakespeare. Dir. Alex Rigola. Teatre Lliure i gira europea.

Excés de Neil LaBute. Dir. Magda Puyo. TNC.

Escenes d'una execució de Howard Barker. Dir. Ramon Simó. TNC i gira espanyola.

Dom Joan de Molière. Dir. Ariel García-Valdés. Teatre Grec i gira per Catalunya.

Suite de Carles Batlle. Dir. Toni Casares. Sala Beckett.

El mentider de Jean Cocteau. Dir. Marta Prunas. Teatre Malic.

Cul sec de François Archambaut. Dir. David Plana. Lectura dramatitzada al TNC.

Ricard G basat en Ricard III de W. Shakespeare. Dir. Magda Puyo. Sala Beckett.

Actors

Marc Rodríguez

TEATRE:

Obra vista, de Jordi Prat, direcció de Jordi Prat. Sala Beckett 2005.
El miedo y la música, de J. Manrique, direcció de Julio Manrique. STI 2004.

Hamlet-Machine, d'H. Müller, direcció de Carme Portacelli. Shakespeare Fest.

Romeo i Julieta, de W. Shakespeare, direcció de J.M. Mestres. Teatre Lliure.

El retorn al desert, de Bernard-Marie Koltès, direcció de Carme Portacelli. Teatre Lliure.

Juli Cèsar, de W. Shakespeare, direcció d'Àlex Rigola. Teatre Lliure.

Sallinger, de Bernard-Marie Koltès, direcció de Carme Portacelli. Mercat de les Flors.

La dama enamorada, de Puig i Ferrater, direcció de Rafel Duran. TNC.

Una vida al teatre, de D. Mamet, direcció de Rafel Duran. GREC 2001.

Caça de rates, de P. Turrini, direcció de Lurdes Barba. Sala Beckett 2001.

Títtus Andrònic, de W. Shakespeare, direcció Àlex Rigola. GREC 2000 i Teatre Lliure.

Cara de foc, de M.V. Mayenburg (lectura dramatitzada). STI.

L'inspector, de N. Mogol, direcció de Joan Raja. Artenbrut.

València, de P. Zarzoso, direcció de Rafel Duran. GREC 97.